

ÎNCHEIERE

30 martie 2016

mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ
al Curţii Supreme de Justiţie

în componenţa:

Preşedintele completului
Judecători

Valeriu Doagă,
Dumitru Mardari, Iuliana Oprea

soluţionând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Bodrug Nicolai, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Bodrug Nicolai împotriva Ministerului Justiţiei al Republicii Moldova cu privire la repararea prejudiciului,

împotriva deciziei Curţii de Apel Chişinău din 10 septembrie 2015,

C O N S T A T Ă :

La 20.11.2014, reclamantul Bodrug Nicolai s-a adresat cu cererea de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiţiei al Republicii Moldova, solicitând încasarea prejudiciului moral în sumă de 650 000 lei pentru încălcarea prevederilor Legii 277-XVI din 18.12.2008 şi anume pentru faptul că i s-a aplicat o pedeapsă mai mare decât prevede legea.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamantul a indicat că, prin sentinţa Judecătoriei Sîngerei din 14.04.2008 a fost condamnat în baza art. 195 alin.(2) CP RM, la 15 ani închisoare, sentinţa dată fiind menţinută prin decizia Curţii de Apel Bălţi din 24.09.2008 şi decizia Curţii Supreme de Justiţie din 28.01.2009. Prin hotărîrea Plenului Curţii Supreme de Justiţie din 17 mai 2010, acţiunile sale au fost reîncadrate de la art. 195 alin.(2) CP RM, în baza art. 190 alin.(5) CP RM, fiindu-i numită pedeapsa de 14 ani privaţiune de libertate.

Notează reclamantul că la stabilirea pedepsei nu s-a ținut cont de prevederile Legii nr. 277-XVI din 18.12.2008, art. 195 alin.(2) CP RM, a fost exclus, astfel că pedeapsa în baza art. 190 alin.(2) CP RM, este de la 8 la 15 ani închisoare.

Consideră că i s-a numit o pedeapsă mult prea aspră, deoarece anterior în baza art. 195 alin.(2) CP RM, i s-a stabilit pedeapsa minimă, iar la data condamnării lui art. 190 alin.(5) CP RM, prevedea pedeapsa de la 5 la 10 ani închisoare, respectiv după intrarea în vigoare a legii privind modificarea CP RM, urma să i se stabilească pedeapsa de 8 ani închisoare.

Prin hotărîrea Judecătoriei Buiucani, mun. Chişinău din 29.01.2015, acţiunea depusă de Bodrug Nicolai împotriva Ministerului Justiţiei al Republicii Moldova cu

privire la repararea prejudiciului, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Pentru a hotărî astfel instanța de fond a conchis că reclamantului Bodrug Nicolae nu i-a fost cauzat nici un prejudiciu moral, or, la stabilirea pedepsei instanța de judecată a respectat principiile și criteriile de individualizare a pedepsei, precum și corect a aplicat retroactivitatea Legii penale.

La 26.02.2015, Bodrug Nicolai a depus cerere de apel, prin care a solicitat casarea hotărîrii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care acțiunea înaintată să fie admisă integral.

În motivarea apelului a indicat că, prima instanță la adoptarea hotărîrii nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, concluziile expuse în hotărîre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, cât și au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept procedural.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 10 septembrie 2015, s-a respins apelul declarat de către Bodrug Nicolai și s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Buiucani din 29.01.2015.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant nu și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului, argumentele formulate în cererea de apel sunt neîntemeiate.

Totodată, instanța de apel a indicat că, prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și corect a aplicat normele de drept material și procedural și în consecință a adoptat o hotărîre legală și întemeiată.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel Bodrug Nicolai a declarat recurs prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărîrii Judecătoriei Buiucani din 29.01.2015 și a deciziei instanței de apel din 10 septembrie 2015 cu emiterea unei noi hotărîri prin care cererea înaintată să fie admisă integral.

Instanța de recurs constată că, decizia instanței de apel din data de 10.09.2015 a fost expediată recurentului la data de 11.01.2016. Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, prin prisma art. 425 CPC, consideră recursul depus la data de 01.02.2016 în termen.

În conformitate cu art.439 alin.(2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acestuia.

În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se va decide în lipsa acesteia.

În motivarea cererii de recurs, recurentul a reiterat argumentele de fapt expuse în cererea de apel și anume, neaplicarea normelor de drept material și procedural pertinente cauzei.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare invocate în cererea de recurs, Colegiul atestă că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat înscrisurile probatoare și au constatat circumstanțele cauzei.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de către Bodrug Nicolai asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Bodrug Nicolai ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Recursul declarat de către Bodrug Nicolai se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Valeriu Doagă

Judecători

Dumitru Mardari

Iuliana Oprea